

Orde van dienst:

Welkom&Mededelingen

Zingen OTH 171

1 Here Jezus, om uw woord
zijn wij hier bijeen gekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort
uw genade binnenstromen.
Heilig ons, dat wij U geven
hart en ziel en heel ons leven.

2 Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.

3 O Gij glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen
tot de hemel door mag dringen.

Stil gebed

Votum:

Onze hulp
in de Naam des Heeren
Die hemel en aarde geschapen heeft
Die trouw houdt tot in Eeuwigheid
En die niet varen laat
De werken van Zijn handen

& Groet:

Genade zij u
En Vrede van God de Vader
Van Jezus Christus de Zoon
In de gemeenschap met de Heilige Geest
Amen

Zingen Psalm 147: 1 en 2

1 Laat 's HEEREN *lof ten hemel* rijzen;
Hoe *goed is 't*, onzen *God te prijzen!*
't *Betaamt ons*, psalmen *aan te heffen*,
Die *lieflijk* zijn, en *harten* treffen.
De *HEER' wil* ons in *gunst aanschouwen*,
Hij *wil Jeruzalem herbouwen*,
Vergaren *en in vree doen* leven,
Hen, *die uit Isrel zijn verdreven*.

2 Hij heelt *gebrokenen van harte*,
En *Hij verbindt z' in hunne* smarte,
Die, *in hun zonden en ellenden*,
Tot *Hem zich* ter *genezing* wenden.
Hij *telt het groot getal der* starren,
Die *'t scherpst gezicht op aard'* verwarren.
Hij roept dat *talloos heir te zamen*
En *noemt die alle bij haar* namen.

10 woorden

Zingen Psalm 147: 10

10 Hij gaf aan *Jacob Zijne* wetten,
Deed *Isrel* op *Zijn woorden* letten.
Hij *leerde z' in Zijn* wegen wandlen.
Zo *wou Hij* met geen *volken* handlen:
Die *moesten* *Zijn getuigenissen*
En *Zijn verbondsgeheimen* missen.
Laat dan *Gods lof ten hemel* rijzen;
Laat *al wat adem heeft Hem* prijzen!

Gebed

Schriftlezingen

1^e lezing Ezechiël 1: 1-28

1 In het dertigste jaar, in de vierde *maand*, op de vijfde van de maand, toen ik te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, gebeurde het *dat* de hemel geopend werd en ik visioenen van God kreeg te zien.

2 Op de vijfde van de maand – het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin–

3 kwam het woord van de HEERE uitdrukkelijk tot Ezechiël, de zoon van Buzi, de priester, in het land van de Chaldeeën bij de rivier de Kebar, en de hand van de HEERE was daar op hem.

4 Toen zag ik, en zie, een stormwind kwam uit het noorden, een grote wolk, flitsend vuur en een lichtglans eromheen. En uit het midden ervan *kwam* iets als de schittering van edelmetaal, uit het midden van het vuur.

5 Uit het midden daarvan *kwam* een gedaante van vier levende wezens. Dit was hun uiterlijk: zij hadden de gedaante van een mens.

6 Ieder afzonderlijk had vier gezichten en ieder afzonderlijk van hen had vier vleugels.

7 Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glinsterend als de schittering van gepolijst koper.

8 Aan hun vier zijden, onder hun vleugels, waren mensenhanden. Wat betreft hun gezichten en hun vleugels *gold* van alle vier:

9 Hun vleugels raakten elkaar. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen, zij gingen ieder recht voor zich uit.

10 Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.

11 Hun gezichten en hun vleugels waren naar boven uitgestrekt. Ieder had twee vleugels die elkaar raakten, en ieder had twee *vleugels* die hun lichaam bedekten.

12 Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, *daarheen* gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

13 Wat de gedaante van de levende wezens betreft: hun uiterlijk was als brandende kolen in het vuur, als het uiterlijk van fakkels. Dat *vuur* ging heen en weer tussen de levende wezens. Het vuur had lichtglans en uit het vuur schoot een bliksem.

14 En de levende wezens schoten heen en weer als een bliksemschicht.

15 Toen ik die levende wezens zag, zie, er was een wiel op de grond naast die levende wezens, bij alle vier aan de voorkant ervan.

16 Het uiterlijk van de wielen en hoe zij gemaakt waren, was als de schittering van een turkoois. Alle vier hadden dezelfde gedaante: hun uiterlijk en hun bouw waren zo, alsof er een wiel midden in een ander wiel zat.

17 Wanneer zij gingen, konden zij naar vier zijden gaan. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

18 Wat hun velgen betreft: die waren hoog en die waren vreeswekkend. Verder zaten hun velgen rondom vol ogen, bij alle vier.

19 Wanneer de levende wezens gingen, gingen die wielen naast hen mee, en wanneer de levende wezens werden opgeheven van de aarde, werden *ook* de wielen opgeheven.

20 Waar de Geest heen wilde gaan, *daarheen* gingen zij, *zij gingen* waar de Geest heen wilde gaan. De wielen werden tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

21 Wanneer zij gingen, gingen die *ook*. Wanneer zij stilstonden, stonden die *ook* stil. Wanneer zij van de aarde werden opgeheven, werden de wielen tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

22 En boven de hoofden van de levende wezens was *iets* wat leek op een gewelf, als de schittering van ontzagwekkend *ijskristal*, vanboven over hun hoofden uitgespannen.

23 Onder het gewelf stonden hun vleugels recht naar elkaar toe. Ieder had er twee die *hun lichamen* vanvoren bedekten, en ieder had er twee die hun lichamen vanachter bedekten.

24 Ik hoorde, toen zij gingen, het geruis van hun vleugels. *Het klonk* als het bruisen van machtige wateren, als de stem van de Almachtige, *als* het geluid van een gedruis, als het geluid van een leger. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

25 Toen kwam er een stem van boven het gewelf dat boven hun hoofden was. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

26 En boven het gewelf dat boven hun hoofden was, was iets met het uiterlijk van een saffiersteen, *iets* wat leek op een troon. En daarboven, op wat op een troon leek, was iets wat leek op een mens.

27 Toen zag ik *iets* als de schittering van edelmetaal, rondom vanbinnen als het uiterlijk van vuur. Vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar boven, en vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar beneden, zag ik *iets* als het uiterlijk van vuur met een lichtglans eromheen.

28 Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken *verschijnt* op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht *ter aarde*, en ik hoorde de stem van iemand Die sprak.

2^e lezing Openbaring van Johannes 1: 12-18

12 En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren.

13 En te midden van de zeven kandelaren *zag ik* iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel;

14 en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen *waren* als een vuurvlam,

15 en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven, en Zijn stem *klonk* als het geluid van vele wateren.

16 En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.

17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste,

18 en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood *zelf*.

Kinderen bijbelklas eerst zingen

Zingen OTH 444

'k Stel mijn vertrouwen
op de Heer, mijn God.
Want in zijn hand
ligt heel mijn levenslot.
Hem heb ik lief,
zijn vrede woont in mij.
'k Zie naar Hem op en 'k weet:
Hij is mij steeds nabij!

Zingen Psalm 123

1 Ik hef tot *U, die in den hemel zit,*
Mijn ogen op, en bid;
Gelijk een knecht ziet op de hand zijns heren,
Om nooddrift te begeren,
En 't oog der maagd is op haar vrouw geslagen,
Om hulp of gunst te vragen;
Zo slaan wij 't oog op onzen HEER', tot Hij
Ook ons genadig zij.

2 Geef ons *gena, geef ons gena, o HEER',*

*En red ons tot Uw eer;
Wij zijn reeds moe van al de schampre woorden,
Die wij van smaders hoorden;
Ons treurig hart is moe van al het spotten,
En 't honend samenrotten
Der hovaardij, die needrigen veracht,
En weelderig belacht.*

Preek / verkondiging

Dankgebed

Inzamelingen van de gaven

Zingen OTH 110

U zij de Glorie
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen daald' een engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de vitorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijd'en welgezind
en zegt telkenkere: "Christus overwint!"
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de vitorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft.
In Zijn Godd'lijk Wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zegen